

Текля (сміючись): А все те через відьми.

Олена: Ну, що учений, то таки учений, не те, що ми темні, таки пографив втворити нам очі.

Текля: Слава Богу що так сталося, а то ми тепер вже не будемо вірити ніяким туманам і не дамось ошукувати Хаїмам!

Олена: І на дальше станемо жити, як перше в сердечній приязні, і тепер її не розірве між нами вже ніяка темна сила!

(цілують ся.)

ЗАВІСА.